

benne, mint egy tükörben megláthatjuk Isten képmását, amilyené nekünk is átváltoznunk feladatunk.

Ha így nézzük, milyen gyönyörűséges Jézus élete. A legdicsőbb ki nyilatkoztatás a „lehet“ minden ember számára. Ennek a „lehet“-nek a birtokában kell igyekeznünk belülről megközelíteni Jézus személyiségét. A külsőleges, a világosság, amelyet metafizikai mesterkedésekkel Jézus személyiségére alkalmaztak, az idők folyamán, csak csillog, de nem melegít. Az ember Jézust kell értékelnünk, de mindazzal a fény-nyel és vonzóerővel együtt, amely minden személyiségnek, nagy embernek tulajdonsága. A zseni mindig több volt, más volt, mint a hétköznapi emberek embere. Tanuljuk meg csodálni és követni Jézust. Azzal a csodálattal és azzal a követni akarással, amelyet a tanítványok is tanúsítottak a Mester nyomdokain járva. S akkor megvilágosodik előttünk egy út, értelemmé lesz lelkünk számára sok-sok elfeledett tanítás, s tündöklő világosságban megjelenik az élet fejedelme, akinek lábainál rabnak lenni: az üdvözülés.

Csak az így ismert Jézus tud központ, cél és Istenországába vezető létra lenni úttalan életünk sötétségében. Ezt a világosságot, ezt a Jézust keressétek, ha békét és boldogságot akartok. Ámen.

Dr. SZABÓ ÁRPÁD

KARÁCSONY: ISTEN AJÁNDÉKA

1Jn 4,16

A hívő ember karácsonykor tudja meg igazán, hogy érdemes élni. Ha valaki karácsony estéjén benéz az otthonok ablakán, megláthatja, hogy rövid időre bár, hogyan lesz mennyországgá a világ. Vidám angyal-arcokat láthat: egy csomó boldog gyermekarcot felcsillanó szemmel ragyogni a karácsonyfa alatt. Ha valaki karácsony estéjén megáll az otthonok fénylő ablakai előtt: láthat angyalszárnyakat édesanyáknak és édesapáknak a vállán. Ha valaki karácsonyestéjén odalép az emberek elé, megláthatja a mennyország esőjét csendesesen leperegni sok-sok fénylő karácsonyi örömkönyben. Ha valaki karácsony estéjén végigmegy az utcákon, érezni fogja a szeretet ízét, édes illatát, s rájön arra a nagy igazságra, hogy egyetlen karácsonyfa gyertyalángja, amit a szeretet gyűjtött meg, több fényt és meleget áraszt, mint a legforróbb napsütés. Igen, azért érdemes élni, mert ebben a világban szeretet van.

Képzeljünk el egy olyan világot, amelyben nincs szeretet: abban a világban nem lenne jó élni. Megfagyna benne a szívünk, kiszikkadna emberségünk. Képzeljünk el egy embert szeretet nélkül: nem lenne jó vele élni. Lehetne olyan szép, mint egy szobor, vagy olyan tökéletes, mint a legremekebb óra, — mégis a múzeum nem otthon, és az órásbolt nem mennyország. De ha összeszedjük mindazt a szépséget, örömet,

boldog órát, amit emberi szívek szeretetének napsütéséből kaptunk elmondhatnánk: ebből valóban be lehetne rendezni egy földi mennyországot. Nem egy-két ünnepnapra, de egy egész életre.

Az ember karácsonykor tudja meg, hogy a szeretet Istentől való és hogy Isten maga a szeretet. Ha valaki karácsonykor kinyitja Bibliáját, a boldog betűkön át benézhet Isten otthonának ablakán. És látni fogja a minden titkok titkát: Isten arcát, a legnagyobb szeretet egyetlen könnycseppjében visszatükröződni az életet. Ha valaki karácsonykor Isten arcára néz, egyszeriben megtudja, hogy a karácsonyt Isten akarja. A szeretetet ő adja, és az egész tündöklő karácsonyi varázslat az ő álma volt. A szeretet — Isten szívdobogása.

Nem mi csináljuk a karácsonyt. Mi csak játsszuk néhány napig, ideig-óráig, mint a gyermek, azután a legtöbbször elrontjuk. Jóságunk fája hamar elszárad, szeretetünk lángja hamar kialuszik. Talán gyorsabban, mint ahogy elhervadnak a zöld karácsonyfaágak, vagy ahogy elfogy a karácsonyi gyertyaláng.

A karácsonyt Isten alkotja, szüntelen és szakadatlan szeretettel. Úgy érkezünk meg erre a földre, mint egy kicsi karácsonyfa, amit Isten egy életen át mindennap díszít, csodákkal megrak, örök karácsonyban tart. Lelkének lángjai lobognak rajtunk, s ha kialusznak, újra meg újra felgyújtja őket. Ha végig nézünk életünkön, el kell ismernünk, hogy valóban mindennap angyaljárás volt nálunk. Isten nem szűnt meg szeretni egy pillanatra sem. A csodák csillogó karácsonyestéje volt minden pillanatunk. Isten szeretett minket otthonnal, szülői szívvel, kenyérrrel, örömmel, sikerekkel s a boldogság angyali énekével. Lehet, hogy mi százszor elrontottuk karácsonyi ajándékait, de Isten százszor mást és újat adott helyükbe. Új reményt, új napot, új ígéretet. Azt, hogy ha messze is vitt el utunk, a sors vak ösztöne — Isten karácsonyi házába újra van és lehet megérkezés.

Érkeztünk-e már meg valaha karácsonyestére a szülői házba? Emlekezünk-e édesapánk meleg arcára, a forró és boldog édesanyai csókra, amely átölelt, sírt és nevetett egyszerre az örömtől? Így vár minket haza ezen a napon is, a karácsonyt készítő örök szeretet — Isten. A karácsonyi szeretet tisztán és világosan, igazán és érthetően az evangéliumból hangzik felénk: „Ne féljetek, mert íme örömet hirdetek néktek“ Jöjjetek énhozzám mindnyájan.

Minden karácsonyfa mögött Isten áll. Minden öröm, ajándék és meglepetés mögött meg kell hallanunk Isten szeretetének szívdobbanásait. Minden reánk néző karácsonyi arc, karácsonyi jóság mögött a bennünket szerető Isten atyai arcát. Azt kell meglátnunk a mai napon, hogy minden karácsonyi „angyaljárás“ csak egy estének, egy napnak az öröme, vidám és boldog varázslata, de Isten szeretete örökre velünk van. Ez a mi legnagyobb karácsonyi ajándékunk, szép örömünk, boldog meglepetésünk és örök útítársunk ünnepeken és hétköznapiakon, életben és halálban.

Karácsonykor Isten újra kitarja szívét az ember előtt, mint a szülő, az édesanya, aki hazavárja gyermekét. Isten hívása azért hangzik felénk, mert szeretetet akar adni. Azért hív, mert azt akarja, hogy mi is olyanok legyünk, mint ő, Őhöz hasonlóak, hogy mi is szeressünk. Hogy amint ő készített és készít nekünk boldog karácsonyestét és otthonot, úgy mi is készítsünk másoknak. Szeretteinknek, sokaknak, minden-

kinek; mindazoknak, akiket ránk bízott, akiknek karácsonyi ajándékait a szívünkbe és kezünkbe, az otthonunkba adta. Ezért soha ne maradjon nálunk a más karácsonyi öröme, karácsonyi ajándéka, karácsonyi boldogsága.

De a szeretettel sietni kell! Életünk maga is karácsonyfa, és minden nap kiálszik rajta egy gyertyaláng. Mindennap kevesebb lesz életfánk egy mosolygó jóságalmával, s ahogy telnek a napok, — a megértés, a megbocsátás, a segítség soha vissza nem térő nagy alkalmai, úgy lesz kopárabb, szárazabb, szegényebb életünk.

A szeretettel sietni kell! Akinek gyermeke van, siessen szeretni! Erre a mindent megszépítő és mindennek értelmet adó szent érzésre felhangolni kis szívét és arcát a betlehemi Jézus arcára szépíteni. Nevelni szeretettel és szeretetben úgy, hogy mire felnő, Istenre hasonlítson. Az ő boldog gyermeke legyen.

Akinek van még édesanyja és édesapja, siessen szeretni! Megmutatni szívét, szeretetét és háláját. Egy boldog karácsonyt csókolni a szívére azért a sok szép, felejthetetlen karácsonyért, amit neki a szülői szív egy életen át boldog önfeláldozással adott és angyalok ajkával eldalolt.

Akinek van hitvestársa, testvére, vagy feléje dobbanó szív karácsonyi könnye, siessen szeretni a másikat. Boldogítani és mennyországot adni. Ki tudja milyen kevés az idő, amikor életünk karácsonyfáján csonkig égnek le a gyertyák.

A szeretettel sietni kell! Siessünk szeretni mindenkit. Jóbarátot, haragost és ellenséget. Tegyük otthonná a világot. Mutassuk meg és adjuk Istent mindenkinek a szereteten át, hogy őt mindenütt és mindenkiben megtaláljuk.

Siessünk szeretni Istent. Ilyenkor van a legközelebb hozzánk, ilyenkor érezzük igazán, hogy ő szerető Atyánk. Siessünk szeretni! Hiszen alig néhány óra és egy karácsony megint oda lesz életünkéből.

Siessünk szeretni Jézust, aki ma született, aki azért született, hogy a miénk legyen, hogy jóra tanítson, hogy magunkra eszméltesen, hogy Istenhez vezessen. Siessünk! Még nem dőlt el a sorsunk, Isten szeretete még megszülethet bennünk, még testet ölthetnek életünkben az ő gondolatai.

Karácsony ünnepén így vegyük át Isten szeretetének ajándékait, és így adjuk tovább boldogan az embereknek. Hogy boldog békétől és sok szép örömtől legyen áldott az ünnepünk, s mi megmaradjunk Isten szeretetében. Mert az Isten szeretet s aki a szeretetben marad, Istenben marad s az Isten is őbenne.“ Ámen.

BIBLIAI FOGALMAK

BARÁT

2Móz 33,11   Az Úr pedig színről-színre beszél Mózással, ahogyan egyik ember beszél a másikkal (barátjával).
Jak 2,32   Ábrahám . . . Isten barátjának nevezetett.